

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 6.

V Ljubljani 1. junija 1886.

Leto XVI.

M l a j.

Na góri ponósna mi jelka stóji,
Mladéničev tróp pa na góro hití.

„Kam stopate čvrsti mladeniči, kam?“
Pri ravnej se jelki ustavijo tam.

V visoki vršiček se vpró jim očí,
In jeden iz družbe také govóri:

„Vže davno zapómnil sem ta-le si kraj,
Kjer letošnji bomo posékali mlaj.“

A jelka zastoče in prosi le-tó:
„Pustite mi moje življenje mladó?“

„Popeljemo sabo v prijazni te trg,
Kjer vsak si ogleda visoki tvoj vrh.“

„Ne morem se tam vdomačiti nikdár,
Od bratov, sestrá me ločiti nikár!“

„Ovijemo čelo ti z vencem lepó,
Na vrhu vihrála trobójnica bo.“

„Ne maram usiljenih, tujih krasil,
Nikár ne slačíte mojích oblačil.“

„Ne brigaš za čast se, ki čaka te zdaj?
Oj pusti vesela puščobni ta kraj!“

„Kaj meni je mar, če mi pójete čast,
Če moram pa dati življenje in rast.“

Sedaj pa sekire jej smrt zapojó,
Oh! kmalu k pogrebu mi jelko nesó.

Ko v materno pade naročje zemljé,
Za njo se priklánjajo tožne sestré.

Fr. Krek.